

عنوان مقاله:

رابطه بین تحمل ناپذیری بلاتکلیفی و نشانه های وسواس بی اختیاری رابطه ای: نقش واسطه ای استحکام من

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی تحولی، روانشناسان ایرانی، دوره 20، شماره 77 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

وحیده دهاقین - گروه روانشناسی تربیتی و مشاوره، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

محمدعلی بشارت - استاد گروه روان شناسی بالینی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران، تهران، ایران

مسعود غلامعلی لواسانی - دانشیار گروه روانشناسی تربیتی و مشاوره، دانشکده روانشناسی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

زهرا نقش - استادیار گروه روانشناسی تربیتی و مشاوره، دانشکده روانشناسی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش واسطه ای استحکام من در رابطه بین تحمل ناپذیری بلاتکلیفی و نشانه های وسواس بی اختیاری رابطه ای بود. جامعه آماری شامل دانشجویان کلیه مقاطع دانشکده های دانشگاه تهران، و حجم گروه نمونه مشتمل بر ۴۳۰ دانشجو (۳۲۴ زن، ۱۰۶ مرد) بود که مقیاس استحکام من (بشارت، ۲۰۱۷)، مقیاس تحمل ناپذیری بلاتکلیفی (کارلتون و دیگران، ۲۰۰۷) و سیاهه وسواس بی اختیاری رابطه ای (دورون و دیگران، ۲۰۱۲) را تکمیل کردند. نتایج تحلیل مسیر مدل فرضی، برآزش خوبی با داده های پژوهش نشان داد. همچنین همبستگی مثبت معناداری بین تحمل ناپذیری بلاتکلیفی و نشانه های اختلال وسواس بی اختیاری رابطه ای و همبستگی منفی معناداری بین استحکام من و وسواس بی اختیاری رابطه ای بود. یافته های پژوهش حاکی از آن بود که تحمل ناپذیری بلاتکلیفی و استحکام من، شدت نشانه های اختلال وسواس بی اختیاری رابطه ای را پیش بینی می کنند و استحکام من، واسطه ارتباط بین تحمل ناپذیری بلاتکلیفی و شدت نشانه های اختلال وسواس بی اختیاری رابطه ای است. در نتیجه در نظر گرفتن این متغیرها در فرایندهای پیشگیری، تشخیص و درمان اختلال وسواس بی اختیاری رابطه ای دارای اهمیت است.

کلمات کلیدی:

وسواس فکری- عملی، وسواس فکری- عملی رابطه ای، تحمل ناپذیری بلاتکلیفی، استحکام من

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2058471>

